

Motion till riksdagen

1989/90:Jo937

av Rolf L. Nilson (vpk)

Kronhjorten

När Carl von Linne beskrev och namngav kronhjorten var det med den skanska hjorten framför ögonen. Därför kallas den nominatras och den har allt sedan den invandrade hit för 5 000 år sedan bevarat sin renrasighet. Det kronvilt som finns utanför Skåne har blandats med andra raser som importerats under senare tid.

Den skanska kronhjorten är alltså speciell och vi har ett särskilt ansvar för den, både nationellt och internationellt.

Ett problem intimt förknippat med den skanska kronhjorten är de skador den gör på granplanteringar. Detta löstes tidigare genom det öppna kronhjortsreservat, som 1971 – 1987 sträckte sig från Revingefältet i nordväst till Krageholm i sydost. Inom reservatet fick markägarna ersättning för de skogsskador som hjortarna åstadkom. Dessutom reglerades jakten så att hjortar med stor krona sparades. Kronhjortsreservatet höjde både kvalitet och kvantitet hos den skanska hjorten och var alltså mycket framgångsrikt. Trots detta avskaffades det vid utgången av 1987 i och med att den nya jaktlagen trädde i kraft.

Eftersom markägarna nu inte får ersättning för skogsskadorna har avskjutningen ökat dramatiskt. För 1988 och 1989 begärdes licens för mer än 350 djur per år. Mest lockande är naturligtvis djuren med störst hornkronor, och om ingen ändring sker kommer situationen mycket snabbt att vara den samma som innan reservatets införande, dvs. ett degenererat utrotningshotat kronviltbestånd. Ett sätt att rädda den skanska kronhjorten är att återinföra ett öppet kronhjortsreservat och regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag om ett sådant.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag om ett öppet kronhjortsreservat i Skåne.

Stockholm den 25 januari 1990

Rolf L. Nilson (vpk)

